

**EISENCAHIER VOOR EEN
VIERDE VLAAMSE ONDERWIJS-CAO
VOOR DE SECTOR 'BASISEDUCATIE' EN VOCVO
(2015-2019)**

4 juli 2017

Situering van het eisencahier

Bij de start van de legislatuur werden we geconfronteerd met nieuwe besparingen in de onderwijssector. Op dat ogenblik hebben de vakbonden geoordeeld dat het niet opportuun was een eisencahier in te dienen. Integendeel, ze hebben hun verantwoordelijkheid opgenomen om de personeelsgevolgen van de besparingen te beperken.

Vandaag merken we een aanzet tot verbetering van de economische situatie. Daarom achten de vakbonden de tijd rijp om wel een eisencahier in te dienen. Een volledige legislatuur zonder het afsluiten van een onderwijs-cao zou ongezien zijn.

Wij beperken ons in dit eisencahier tot kwantitatieve eisen. Dit mag zeker niet geïnterpreteerd worden als zouden er geen kwalitatieve eisen leven bij de vakbondsleden. De basiseducatie is en blijft ook na de statutarisering een specifieke sector die vanuit zijn eigenheid moet bekeken worden.

Het maatschappelijk aanzien van de personeelsleden in de basiseducatie moet versterkt worden. Daarom moet de sector ook op pecuniair vlak een aantrekkelijke werkgever blijven. De sector moet dan ook minstens gelijke tred houden met de evoluties in de private sector. Dit brengt ons ertoe om de loonmarges die in de voorbije interprofessionele akkoorden werden afgesproken als referentie te nemen. In het ipa van 2015-2016 werd een loonmarge van 0,8 % voorzien, in het meest recente was dat 1,1 %. Aangezien onze cao vijf ipv vier jaar zou bestrijken, vinden we 2,4 % als toename van de koopkracht voor de personeelsleden noodzakelijk.

Zoals zal blijken uit de eisen wensen we prioritair in te zetten op een verhoogde koopkracht voor alle personeelsleden. Toch nemen we ook meer specifieke eisen op, één voor de startende personeelsleden en één voor de personeelsleden op het einde van hun loopbaan. Aangezien we onze eisen beperken, rekenen wij erop dat we snel de onderhandelingen kunnen opstarten en binnen een redelijke termijn tot een bevredigend resultaat kunnen komen.

Concrete eisen met betrekking tot de bezoldiging

1. Generieke eisen

1.1 Lineaire loonsverhoging

In het verlengde van de argumentatie die we aanhaalden in de situering, menen we dat de lonen in de onderwijssector gelijke tred moeten houden met deze in andere sectoren. Sinds de personeelsleden van de basiseducatie de overstap hebben gemaakt naar de onderwijssector hebben zij nog geen lineaire loonsverhoging gekregen. De vraag naar een lineaire loonsverhoging is in deze context legitiem.

1.2 Verhoging eindejaarstoelage

De personeelsleden van de basiseducatie moeten naar analogie met de andere onderwijssectoren een evenredige stijging van hun eindejaarstoelage bekomen.

2. Specifieke eisen

2.1 Bijkomende baremieke verhoging in de salarisschalen

Momenteel bereiken personeelsleden hun maximumsalaris omstreeks de leeftijd van 50 jaar. Door het verhogen van de pensioenleeftijd heeft dit tot gevolg dat er geen loonevolutie meer is voor een periode van 15 jaar. Wij eisen dat er een bijkomende loontrap wordt ingevoerd, zodat personeelsleden zich financieel gewaardeerd blijven voelen; ook op het einde van hun loopbaan.

2.2 Schrappen van de baremieke leeftijd

De baremieke leeftijd werd ooit ingevoerd om een mogelijke ongelijkheid tussen personeelsleden te voorkomen. Omwille van de dienstplicht werd er een 'gelijke' startleeftijd ingevoerd voor de salarisschalen. Zo werd voorkomen dat een personeelslid dat onmiddellijk kon starten na zijn studieloopbaan bevoordeeld werd ten aanzien van een collega die eerst zijn leger- of burgerdienst moest doen. De dienstplichtwet is ondertussen sinds geruime tijd opgeschort (in 1992 met een laatste lichte wijziging in 1994), zodat ook de argumenten voor een startleeftijd gedateerd zijn.

De vakbonden eisen dat de schrapping effect heeft voor alle personeelsleden die nadeel ondervinden van de baremieke leeftijd; zowel nieuwe personeelsleden als personeelsleden die al in dienst zijn.